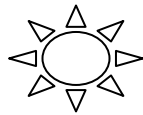

MANUAL DE
HIPNOTERAPIE,
HIPNOTERAPIE MEDICALĂ NIV.1
HIPNOTERAPIE SPIRITUALĂ

DR. ELENA GABOR,
INSTRUCTOR DE HIPNOZĂ

STUDIUL DE CAZ # 24

Hipnoterapeut: dr. Elena Gabor

Clienta: femeie M.P (M)., 48 de ani, medic

Clienta a trait cateva tentative de viol de-a lungul timpului în viața actuală. Erau primele ei sesiuni de regresie în vieți anterioare

Ședința 1, 22 Aprilie 2016, viața în Irlanda

M: Sunt o fetiță cu păr negru ondulat, cam de 8 ani, pe un câmp. Sunt vite, e zi și nu se vad alți oameni. Ma simt pierdută. Am fost lasată să le pazesc. Sunt atât de singură, nu e nimeni în jur, numai vacile și câmpul și nu trebuie să pierd nici una ca o să mă bata și sunt multe, prea multe ca să le pot ține pe toate la un loc. Suntem săraci, trebuie să câștig un ban. Mama e bolnavă, total e fierar, mama e la pat, are febră mare, nu prea mănâncă. Nu avem bani pentru medicamente. Mai am un frate care lucrează cu tata la fierărie. E un sat în Irlanda de oameni necajiti. E cam prin 1600. Este și un stăpân, aparținem tot satul lui, îi slujim lui. Sunt mulți oameni necajiti, nu ne ajunge mâncarea. Vitele nu-s ale noastre, sunt ale stăpânului. Am mai primit și alta dată bataie ca am pierdut o vacă. Este un sat de oameni batrini înainte de vreme.

Mama moare, am rămas singură, iar cu tata nu prea mă înțeleg și fratele meu are o iubită. Eu trebuie să-i îngrijesc pe toți. Băiatul stăpânului vrea să pună mâna pe mine și mie nu-mi place de el. Eu l-am văzut omorând animale, nu-mi place și nu știu cum să scap de el. Mă urmărește, vrea să mă aibă. Tatăl meu îl prinde și îl lovește; nu l-a omorât dar îi curte sânge. A venit bătrânul stăpân, își ia fiul, îl pune pe tata să fie bătut și pe mine mă ia slujnică la castel. Mă leaga și mă ține. Eu nu vreau să merg la castel.

Lucrez la bucatărie, nimeni nu zăbovesc. Toată lumea e preocupată, stăpânul nu e niciodată bine dispus. Băiatul său e tot după mine... reușesc să-l atac... am ceva cutit ... nu știu dacă a murit, m-am luptat cu el. A venit peste mine și am rezistat. Horcăie, sunt disperată. Nimeni nu mă ajută. Vine potera, au dat drum la câini. Mă prind și îi lasă să mă sfășie.

Dr. G: Trece dincolo de momentul morții și vezi ce se întâmplă după aceea.

M: Sunt sfâșiată. Mă privesc de sus. E bine, cald și liniște în lumina. L-am ucis pe tip.

Lecțiile oferite de regresie:

M: Am învățat să îndur fără să crâcnesc, fără să mă plîng. Tatăl meu de atunci e tatăl meu de acum. Am acumulat multă frică și angoasă. A fost o viață brutală. Eram așa de izolați ca niște sclavi. Alta lecție este să mă deschid mai mult, să nu mă mai plîng.

Dr. G: Tentativele de abuz sexual din viața actuală pot să aibă originea de asemenea în viața aceea. Iartă-i pe toți inclusiv pe acel tânăr care te-a abuzat.

M: L-a iertat de atunci. Era sădăc, omora animalele și eu am fost un alt animal pentru el.

Sedinta 2 , 15 Mai, 2016

Viata 1- viata de tarancuta in Olanda

M: Am saboti de lemn, sunt imbracata ca o tarancuta. Sunt pe un ogor, căpălesc, mai sunt si altii din sat pe langa mine. Ogorul e mare si sunt și frati de-ai mei. Suntem cam 10-15. Fiecare e concentrat la bleasla lui, trebuie s-o terminam pina diseara. Punem cartofi. Sadim. Sunt destul de batrana, am riduri adinci. Ma simt obosita. Mai e mult de lucru si parca m-as opri dar nu pot. E musai sa terminam. Mai sunt si vecini de-ai mei care sunt in rand cu mine. Sunt oameni mai in varsta, suntem vecini, dar e si un copil de-al meu mai in spatele meu. Vin ploile, trebuie musai sa terminam. Casa e departe de camp, o sa avem de mers cand terminam. Cartofii sunt mancarea de baza a noastra. Am ramas destul de in urma, ma zoreshc ceilalti. Se innopteaza, mai avem un pic si gata. Am un costum ca de olandeza cu saboti de lemn. Ceilalti fac glume in jurul meu. Nu prea am chef de ras. Sunt tineri, sunt plini de viata, chiar daca in zona asta viata e grea si fara prea multe perspective.

Suntem un sat mic de oameni harnici aproape de Marea Nordului. Vanturile ne dau peste cap. Uneori vin asa, pe neasteptate, ne strica tot si iar o luam de la capat. Copii sunt la casa lor. Sunt singura, barbatul meu a murit. Ma ajut cu vecinii. Langa mine e o moara. Nu se opreste niciodata din macinat.

Sunt bolnava, am cazut la pat. Mi se umfla picioarele si mainile si nu prea pot respira. Sunt la pat. Rar vine o vecina si-mi da apa cu o lingura. Nu locuieste nimeni cu mine. Pe jos e pamant. Sunt ingrijorati, daca mor nu stiu ce sa faca cu mine, nu stiu unde sa ma duca sa ma ingroape. Pe barbat nu-l pot dezgropa inca, ca a murit recent si alt loc nu este. E multa apa in sol si nu putrezim prea repede.

E noapte. Am plecat. Sunt o lumina la picioarele lui Isus. Asa e de bine, sunt tanara, ma imbratiseaza. Am urcat mai sus, sunt multe suflete ca niste lumini, ca niste globuri, unele mai mici, unele mai stralucitoare. Pare că ne cunoastem: seninatate, bunavointă, iubire... asa e de bine...Sunt o lumină între lumini.

Viata 2- de făt avortat

M: Un inger ma ia... merg repede si e intuneric. Sunt o noua viata, un baietel. Mama e agitata, nu stie ce i s-a intamplat, vrea sa ma scoata afara. Vrea, e prea tanara, nu poate sa creasca un copil. Mama ei o sfatuiește sa nu faca asta, dar ea se decide si merge undeva, nu la un doctor, la o femeie. Baga niste clesti, ioi ce urla, doare, eu nu ma desprind, eu sunt bine acolo. Nu mai suporta, fuge, sângerează. Nici mie nu mi-e prea bine (M. ofteaza)... Am plecat. Mama m-a avortat într-o hazna. Sangereaza și și ea placa. Nimeni nu stie de ea. (M. ofteaza.) Ne intalnim in lumina, hmmm, e mama mea, e mama mea din viata asta. Îi pare asa de rau ca a vrut sa faca asta. Îsi cere iertare dar e trasa inapoi, pleaca pe Râu, se incarneaza repede. Eu mai stau un pic ca asa e de bine. Vreau să mai învăț un pic, îmi place la scoala. Sunt multi ingeri in jurul nostru, suntem multi. E plăcut. Ingerii sunt atat de blanzi si delicati cu fiecare din noi.

Viata 3- de amerindiană

M: Ne vine vremea la fiecare sa plecam si ne conduc pe rând. Avem treaba. Ma pun sa aleg; sa-mi aleg mama si nu ma pot hotărî.. Ba da: o indianca din Muntii Stâncosi. Barbatul ei e vanator,

a plecat sa vâneze si ea a ramas singura cu mine. Stie ca o sa ma aiba. Îi vine sa cante, e vraciul tribului si e neinteleasa de multi. Sta la margine unei ape. Ma doreste asa de mult! Zilnic îmi canta, e fericita. Nu o ajuta nimeni, singură se descurca.

Am iesit cu greu. Ii simt vocea. Are parul lung si e frumoasa. A apart si tata. E asa fericit ca ma au. Sunt o fetita. Nimeni nu stiu ca ei sunt iubiti. El e copilul sefului de trib și trebuie sa se casatoreasca cu cine doreste tatal lui. Mama mea sufera, dar nu are ce sa faca. Vine rar, pe furiș. Sunt asa fericita cand il vad, e un barbat fain. Mama e vraci; ma invată tainele florilor si ale ierburilor. Ma cară dupa ea, umblăm mult, adună tot feluri de flori. Ajută pe multi, face incantatii.

Nu e primita la nunta tatalui meu, e data afara. Pe mine ma ascunde. Îi e frica sa nu mi se faca vreun rău. Toti o resping desi ii ajuta pe toti cand au nevoie. Tata vine in fiecare noapte la noi. E disperat, e urmarit de sotia lui din invidie. Nu o iubeste pe sotia lui, iar ea il uramăreste si ii spune sefului de trib. Vor sa-l omoare.

Au pris-o pe mama si au legat-o. O biciuiesc in fata tuturor si el e pus in fata s-o vada. Eu ma uit pe sub cort la tot spectacolul. Mi-e frica. El ne ia pe amandoua si plecam într-o noapte. Avem cai. Sunt asa de micuță! Plecam in munti, într-o grotă. E greu, e forte greu. Tata urmareste niste vulturi si ia de la ei prada, fura din cuibul lor. Pleaca si la vanatoare. Mama se ocupa in continuare de incantatii. Suntem singuri, noi si muntele, muntele si cerul, muntele si padurea. Numai ca e teritoriul unui alt trib vrasmaș. Tata e cu mare grija. Din pacate l-au prins într-un laț pentru animale. E ranit. Mama e disperata, nu stie ce sa faca. Suntem noi doua singure unite. Umblă cu mine peste tot, nu ma lasă singură. Daca si ea e prinsa barem sa fim amandoua. Isi incearca norocul.

Tata nu a mai aparut. Ne-au gasit si pe noi o trupa de calareti pe o poteca din padure. Unul dintre ei o recunoaste pe mama; i-a vindecat pe cineva din familie. O leagă de mâini si o târă de cal. Eu sunt in spatele ei, nu-și dau seama de prezenta mea. Sunt sub coama muntelui. Tata e tare bolnav. I se da voie ca îi prepare, să-i dea a o fiertura dar e prea tarziu. Infectia este peste tot. Seful de trib o accepta pe mama impreuna cu mine. E pusa la margina satului, dar o accepta. Vraciul lor e batrân si sta sa plece. Sunt invațata sa fac fierturi. Sunt acceptata.

Vin ceilalti, din celălalt trib. Prin mama trece o sulita. Sunt numai femei, batrâni si copii. Barbatii sunt la vanatoare. Au dat foc intregului sat. Nu inteleg nimic. Ma plimb printre ruine. Mai aud cate un scântec. Ma uit cine mai traieste: un copilas, un batrinel, o femeie: sotia sefului de trib. Le oblojesc ranile, îi ingrijesc. Copilasul nu are nimic, dar ii e foame si tot plânge.

Vin barbatii. Furia lor ajunge la paroxism. Isi lasa prada si au plecat. Incerc sa fac ceva de mincare. Femeia ma ajuta, batrânul face focul. Copilasul e mic; ii e asa de foame. Am codite impletite; sunt frumusica. Mama a murit. I-au strapuns inima oblic prin spate. Nu inteleg de ce sunt toate astea. Batrânul si femeia se refac. Mama m-a invata bine. Oblojelile mele isi fac efectul. Stiu totul despre plante si fierturi.

Putini barbați se mai intorc. Au fost invinsi. Ne iau si se retrag in padure. Capetenia e in cort si ne primește la sfat. Eu, copil, sunt primita la sfat. Am amutit. Socul m-a facut sa amutesc. Nu pot vorbi, dar ochii imi vorbesc. Capetenia face un plan sa supravietuim, sa ne piarda urma. Nu stie daca ceilalti nu vor veni sa ne caute. Sunt foarte atenti sa ne pazească. Eu umblu nestigherita prin padure. Comunic prin padure cu animalele, dar fara glas. Cu bufnita si ursul ma inteleg cel mai bine. Asa cresc tacut, pe nesimtite.

Ma întalnesc cu un el din celălalt trib. Dar de ce e singur? Vreau sa ma ascund si nu ma lasă. In adancul padurii ma gaseste pe mine. Ma ia pe calul lui, ma leaga si mergem inapoi in sat. E fiul capeteniei. Nu poate sa scoata nimic de la mine. Își dau seama ca nu pot vorbi. Imi verifica

limba dar isi dau seama ca nu vorbesc. Au vraci, un batran: Pană de Corb. Stie cine sunt. Stie cine mi-a fost mamă si tată si nu spune nimic că stie, că mi-ar putea face rau si nu vrea asta. Ma ia lângă el. Baiatul sefului de trib a pus ochii pe mine. Nu vreau sa ma las si il gonesc. Batrinul vraci îi tine piept si vrea sa ma apere, dar il omoara pe vraci intr-o noapte. Imi pune caluş la gura. Vrea sa-mi ia scalpul? Nu inteleg ce se intampla. Sunt mai multi.. Ma batjocoresc. Ma simt groaznic. Ma duc la apă. Apa e involburata si imi vine sa ma arunc, să plec, dar cineva ma prinde de coada si ma trage inapoi. E baiatul sefului de trib. Ma leaga si ma duce inapoi în sat. Mă dă pe mana unor femei. Mă ingrijesc și isi dau seama ce s-a intamplat. Ele îi povestesc sefului de trib. El urla de furie. Asa ceva acolo nu se întâmpla. Ii gaseste pe trei dintre ei. Le ia scalpul, ii trage in teapa. Dar ce folos? Eu imi pierd mintie. Vorbesc cu florile, cu animalele si găzele si fac fierturi oamenilor. Asa îmbatrânesc. Altfel e pace si liniste. Nu s-au mai razboit intre ei. Viata curge nestingherita. Păcat ca am deraiat. Rar îmi mai dau seama ce s-a întâmplat si urlu ca un sacal. Speriu pe toata lumea. Sunt la marginea satului si atat stiu sa fac: leacuri.

Asa si plec. Plec in lumină, stau la picioarele lui Isus, asa e de bine. Isus e asa o lumina frumoasa! Are contur, dar imbratisarea lui e atat de calda ca imi vine sa ma topesc in ea. Si atata iubire emana! E asa de bine langa el. Percep multi ingeri, entitati de lumina, bulgari de lumina de diverse culori.

Pe mine ma ia o culoare bleu-ciele; ma ia Isus. A spus sa merg cu el. E o lumina asa de bândă si de buna. Suntem multi adunati in lumina asta. Suntem suflete inrudite, ne stim intre noi, ne salutam. Suntem asa de fericiti si de senini. O entitate mai înalta ne povesteste si ne învata. Ascultam siderati toti care suntem acolo. Asa o lumina minunata are! Ne imbratiseaza pe toti cand ne povesteste. Si iară ne desprindem și intram in Râu. Pe margine e mai rapid, pe centru e mai lent. Eu sunt pe centru. Ma refac in lumina si asa e de bine! Nu mai vreau sa plec...

Analiza regresiei

M: In viata de olandeză am avut incercari diverse, ca intensitate, ca amplitude.

Experinta cu avortul, de ce a trebuit sa o traiesc? Trebuia sa trec si prin asa ceva pentru că la randul meu candva avortasem. Trebuia sa traiesc experienta de a fi avortata, de a fi ne iubita, de a nu fi dorita. Am descoperit ca practic nu am ales bine, dar experienta trebuia traita. Nu-mi dau seama ce origine avea mama. Eram un accident nedorit dintr-o relatie scurta si intensa. Mama aceea este mama mea de acum.

Dr. G: Ai aflat de ce ai mama pe care o ai si cu care nu ai avut o relatie foarte armonioasa.

M: Legat de viata de indiană, mi-a fost dată viata aceasta sa iubesc fara sa ma gandesc la nimic, doar sa dau iubire așa cum am dat leacuri. Sa ajut chiar daca tăvălucul trece peste mine; să fiu deschisa incercarilor, sa invat din fiecare încercare si sa ma ridic deasupra lor, să nu ma las oprimita si sa nu-mi fie frica. Frica e o barieră; sa o dau la o parte. Orizontul se deschide si pot sa fac ce vreau. Pot sa accesez aceasta informatie. E in mine și pot sa o împartasesc celor din jurul meu fara teama de interpretari si de judecati. Sa traiesc clipa, momentul, azi-ul, prezentul. Simt ca sa ma înalț.

Dr. G: Ce legaturi ar fi cu viata aceasta?

M: Probabil de acolo cei care ne-au făcut rau au incercat si în viata aceasta dar n-au mai reusit. Deja cu un pic depășisem nivelul. (In doua dintre vietile anterioare accesate M. fusese violata, iar in viata actuala trecuse prin cateva astfel de tentative dar nu au reusit sa o prinda). Alta legatura

sunt lecurile, medicina, ajutorarea celorlalti, daruirea. În plus îmi plac foarte mult povestile cu indieni. Le caut intelegiunea lor. Imi e atat de aproape, a celor din triburile Sioux și Dakota. Îi simt aproape. E vibratia lor în mine.

Dr. G: Ce lectii extragi din aceste experiente?

M: Sa nu te lasi batut niciodata chiar daca viata te incearca dramatic și să incerci sa o iei de la capat fara asteptari, fara dorinte, pur si simplu sa lasi viata sa te calauzeasca.

Dr. G: Ce altceva din caracterul tau de azi ai in comun cu caracterul din acea viata?

M: Faptul că sunt bataioasă, încercata, deschisa, iezuroasa, apta, dornica de traire, luminoasa, fara asteptari, capoasa, talentata, iubitoare.

— — — — —∞ — — — — —

STUDIUL DE CAZ # 25

Hipnoterapeut: dr. Elena Gabor

Clienta: Ginei Rodriguez, studenta a cursului de certificare in hipnoterapie a dr. Elena Gabor

Gina este o femeie de 37 de ani, casatorita avand 4 copii, nascuta si crescuta in Los Angeles dintr-o familie de descendentii de asteci si mayasi din centrul si sudul Mexicului. Lucreaza ca maseuza de 15 ani si este absolventa a programului de certificare in hipnoterapie al Dr. Elena Gabor din 2013.

Dr. G: Am cunoscut-o pe Gina în anul 2012 în Los Angeles, la unul dintre seminariile mele de regresie în vieți anterioare unde ea a accesat o viață din trecut în care era un nativ american. Această experiență a ajutat-o să depășească o problemă majoră cu care se confrunta la momentul respectiv și care îi cauza dificultăți în relația cu sotul ei. Transformarea pe care Gina a experimentat-o a fost atât de profundă încât a decis să urmeze cursul de certificare în hipnoterapie pe care eu l-am organizat în aprilie-mai 2013. În cadrul acestui curs, a mai experimentat alte 2 regresii in vietii anterioare - una individuală și o regresie de grup - care au fost, de asemenea, uimitoare și revelatoare. În plus, a reușit să descopere sursa fricii de apă a fiului ei, Alex, prin ghidarea acestuia într-o regresie, folosind cunoștințe pe care le-a acumulat citind cărți despre regresia în vieți anterioare și autohipnoză. După acea ședință cu fiul său, și-a dat seama că Alex avea semne din naștere localizate pe corp exact in locurile în care avusese rănilor în viața anterioară pe care el a accesat-o. Transformarea lui a fost, de asemenea, surprinzătoare.

În continuare, sunt prezentate regresiiile experimentate de Gina. Toate sesiunile au fost efectuate de către dr. Elena Gabor, în ședințe de grup sau individuale.

Regresia Ginei într-o viață anterioară de nativ american care a ajutat-o să-și depășească problemele ce o împiedicau să-și păstreze ordinea în casă și între haine. Sesiunea a avut loc în cadrul unui workshop de regresie în vieți anterioare organizat de Dr. ELENA GABOR în 2012 în Los Angeles.

Ginei îi era foarte greu să păstreze ordinea în camera ei, să-și pună lucrurile la loc, mai ales hainele, pe care obișnuia să le lase împrăștiate pe podea. De multe ori, după ce spăla hainele, le pune unde nimerea prin cameră, peste alte lucruri și le lăsa acolo, sau după ce făcea ordine în dulap și renunța la unele articole de îmbrăcăminte, niciodată nu le ducea să le doneze. Acest lucru îi afecta relația cu soțul ei. Nici unul dintre ei nu vroia să stea în acea cameră. Și el obișnuia să lase hainele împrăștiate peste tot.

În timpul workshopului de regresie, Gina a accesat o viață anterioară în care era un bărbat amerindian care era la vânătoare împreună cu o altă persoană. În momentul în care s-a întors în sat, acest bărbat a simțit că ceva este în neregulă. A început să meargă cu arcul și săgeata îndreptată în jos, dar gata să tragă în orice moment dacă era necesar. Când a ajuns în sat, a descoperit că majoritatea oamenilor erau morți, că fuseseră masacrați. Doar câteva persoane reușiseră să se ascundă în timpul luptei. Bărbatul a trebuit să adune părți retezate din corpurile rudelor lui și a altor persoane din sat și să-i îngroape pe toți. Acest lucru a fost foarte dificil, un moment foarte încărcat emoțional pentru Gina în ipostaza aceluia nativ american. Gina a plâns în timpul sesiunii. Cu mintea ei conștientă actuală, a făcut imediat conexiunea între ridicarea acelor părți omenești și hainele împrăștiate din camera ei. Era o legătură puternică și evidentă.

Când a ajuns acasă în acea zi, a spus că i s-a părut ciudat că, atunci când a intrat în camera ei, i-a fost foarte ușor să ridice hainele împrăștiate pe jos. Din acel moment, nu a mai avut nici o problemă în privința hainelor și a ordinii în camera sa. Acea problemă a fost rezolvată aproape în totalitate.

Notă: Dr. Gabor: Când am întâlnit-o pentru prima dată pe Gina, am crezut că este amerindiancă, pentru că arăta astfel și era îmbrăcată ca un nativ american. De aceea, nu am fost surprinsă să aflu că a fost amerindiancă într-o altă viață.

Regresia fiului Ginei, Alex, într-o viață anterioară în care a fost soldat roman

Încă de mic copil (de la vârsta de 2 ani), lui Alex, fiul Ginei, nu-i plăcea să meargă la ocean, la piscine, lacuri sau râuri pentru că îi era foarte frică de întinderile mari de apă și de sunetele puternice, precum adunările mari de oameni, petrecerile și focurile de artificii. Chiar dacă nu locuiesc departe de plajă, Ginei îi lua mult timp să ajungă cu el la nisip și de acolo alte 30 de minute să ajungă la malul apei, încercând să-l convingă că totul era în regulă, că nu este nevoie să intre neapărat în apă. Copilul pur și simplu nu vroia să se apropie de apă.

Apoi, dintr-o dată, când avea 7 ani, Alex a spus: „Mamă, du-mă la plajă. Vreau să merg la plajă.” Acolo, și-a suflecat blugii și a început să se joace în apă. Gina a fost foarte surprinsă. Alex părea să-și fi schimbat atitudinea în privința apei peste noapte. Ea a rămas însă cu curiozitatea asupra temerilor inițiale ale fiului ei. A crezut că poate băiatul a ajuns la o vârstă la care a reușit să uite de viețile lui anterioare așa cum citise în cartea intitulată „Viețile anterioare ale copiilor” de Carol Bowman. Ea a citit multe alte cărți despre vieți trecute și viețile anterioare ale copiilor, de unde a învățat cum să facă o regresie în viți anterioare. Prin urmare, s-a simțit destul de sigură pe sine și capabilă să facă o regresie cu fiul său, fiindcă vroia să afle totuși de ce a avut acele temeri

legate de apă. Așa că într-o seară, în 2009, a decis să facă această ședință de regresie cu Alex, care avea atunci 9 ani.

Băiatul era întins pe podea cu o pernă sub cap. Ceilalți doi băieți ai Georginei alergau în jurul lor prin cameră și făceau gălăgie. A început să-l ghideze pe Alex în starea de hipnoză cu o tehnică de inducție. Băiatul era complet relaxat. Fiul cel mai mic al Georginei, care nu avea încă 2 ani atunci, se târa în jurul lui, dar Alex nu s-a clintit deloc. A continuat apoi prin a-l ghida spre sursa problemelor pe care le înfrunta, spre o viață anterioară despre care dorea să vorbească și să o împărtășească. Gina i-a menționat cuvintele frică și apă. În scrupulos timp, a ajuns acolo, în viața anterioară unde își aveau originea problemele lui. Alex a început imediat să-i spună că era un soldat roman într-un război. Calul său se îneca deoarece era rănit, iar el încerca să-l tragă afară din apă, dar nu reușea, așa că a trebuit să-i dea drumul. Calul s-a înecat iar el era extrem de trist din această cauză. Au trecut minute bune până când el a început să vorbească din nou.

Apoi a descris că se lupta la malul apei și a fost rănit cu o săgeată în partea stângă a cutiei toracice. Aproape că s-a înecat din cauza acelei răni, deși apa nu era adâncă. În timp ce vorbea despre experiența sa, Alex a pus mâna în zona în care fusese rănit și nu a mai luat-o de acolo pe tot parcursul sesiunii. A descris că nu putea să respire, că nu putea să înoate și a spus: „Cred că mă voi îneca precum calul meu.” Încerca în continuare să înoate iar prietenii săi l-au scos afară din apă și l-au târât până la mal. A spus că a stat o perioadă întins pe pământ, după care s-a ridicat în picioare și a continuat să lupte.

După puțin timp, a fost rănit cu o săgeată în partea opusă a corpului, pe partea dreaptă, în coapsă. S-a prăbușit și a fost târât până în spatele unui tufiș de către prietenii săi. Din momentul în care a menționat acea rană, el a pus mâna pe coapsă și a ținut-o acolo pentru restul sesiunii. În acel moment, Georgina a crezut că el a murit și i-a cerut să-i spună ce simte sau dacă acela era sfârșitul acelei vieți. După câteva momente de gândire profundă, i-a răspuns că nu a murit, dar a fost foarte aproape. A spus următorul lucru: „Nu, nu mă văd murind. Dar stau aici întins pentru foarte mult timp.”

După aceea, Alex a accesat un moment din acea viață înainte de a merge la război. El i-a spus Ginei că tatăl său se numește Augustus, iar mama sa Serena. Acestea nu erau nume cu care Alex ar fi putut fi familiarizat în această viață. A mai spus că avea o soră mai mică și un frate și mai mic. A vorbit despre jocurile pe care obișnuia să le joace cu sora lui atunci când erau copii, despre un obiect rotund pe care îl împingeau ca pe o roată pe câmp. Unele dintre aceste jocuri implicau pietre, roți, bețe și bile. A rămas pentru câteva minute în acel moment pentru a se bucura de aceste amintiri pline de voieșie.

Avea 22 de ani când a plecat la război. Înainte de acest moment, a avut un mentor care l-a ajutat să se antreneze pentru război, și acel bărbat a fost ca un tată pentru el, pentru că tatăl său adevărat era foarte ocupat. Se întâlnea cu mentorul său aproape zilnic. El l-a învățat tot ce știa. În primul rând, l-a învățat să fie bărbat. L-a învățat cum să lupte cu arme și cu inteligență. Gina l-a întrebat dacă este cineva în acea viață care este cu el acum în viața actuală. El a spus că da, că mentorul său este tatăl lui acum. Ginei i s-a părut că ceea ce îi spunea Alex avea foarte mult sens, pentru că acesta era exact genul de relație pe care băiatul o are cu tatăl său. Soțul Ginei obișnuia să-i spună lui Alex, la fel ca un mentor, că el îl va ajuta să devină un om mai puternic. Pentru ea, totul avea sens.

De asemenea, Alex a mai spus că, la un moment dat, niște oameni străini au venit în satul lor, iar satul era în flăcări. Copiii și femeile au încercat să fugă. Familia lui a scăpat cu bine, dar apoi, la scurt timp după aceea, el a trebuit să meargă la război.

Alex a vorbit timp de aproximativ 30 de minute fără a fi întrerupt. De obicei, în stare conștientă, atunci când povestea ceva, el folosea mereu „și apoi”, „și apoi”; acesta era felul lui de a vorbi. De data aceasta, nu s-a mai întâmplat așa. Era foarte fluent, organizat și nu făcea deloc pauze.

Gina i-a spus să lase în urmă traumele cu care a rămas în urma războiului și a celorlalte lucruri care s-au întâmplat în acea viață, că nu îi mai aparțin în această viață; să le lase în trecut.

La câteva zile după regresie, Gina și-a amintit că fiul ei avea câteva semne din naștere pe corp. L-a rugat să-și ridice cămașa și atunci a văzut că acele semne erau chiar în zona cutiei toracice și a șoldului, acolo unde fusese rănit și unde a pus mâinile în timpul sesiunii. Semnul din naștere de pe coapsă este de mărimea unui nichel, iar cel de pe coaste este orizontal și are aproximativ 5 centimetri lungime.

Un alt aspect interesant este că, de fiecare dată când se juca și trebuia să joace un rol, (chiar și înainte de sesiunea de regresie), obișnuia să spună că are 22 de ani. Când Georgina îi spunea că nu are voie să facă anumite lucruri, el întreba: „De ce nu pot? Doar am 22 de ani!”

După sesiunea de regresie, relația sa cu apa s-a îmbunătățit. A vrut să facă ore de înot, a participat la programul de salvamari pentru Juniori și este foarte bun la înot. Multe lucruri s-au îmbunătățit după ce a revizitat acea viață în care a fost soldat roman.

În plus, Alex a avut o ușoară problemă cu auzul din cauza acumulării unui exces de ceară în urechi, iar medicii săi au vrut să-i prescrie Valium. Georgina nu a fost de acord cu acest medicament, iar după sesiunea de regresie a observat că această problemă a început să se remedieze de la sine. Ea a citit undeva că, atunci când unei persoane îi este foarte frică de ceva, tinde să producă mai multă ceară în urechi. Când lui Alex i-a fost examinat din nou auzul, a trecut testul cu brio.

Chiar și acum, fiul Georginei își amintește aproape toate lucrurile pe care le-a spus în cadrul sesiunii. El este foarte deschis și îi place să vorbească despre asta. Alex are acum 15 ani și îi place foarte mult să meargă la plajă, piscine sau lacuri. A fost salvamar junior timp de mai mulți ani, a jucat chiar și polo pe apă și este un bun înotător. În această vară (în 2016), intenționează să învețe să facă surf.

Regresia Ginei într-o viață anterioară în care a fost acrobat. Sesiunea a avut loc în cadrul programului de certificare în hipnoterapie organizat de Dr. Elena Gabor în aprilie 2013 în Los Angeles

După ce a fost ghidată în hipnoză la sursele problemelor cu care se confrunta, Gina a descris următoarele:

G: Mă aflu undeva în interior, fac acrobații. Sunt bărbat și sunt singur în acest loc. Sunt agățat de o frânghie și fac mișcări acrobatice. Mă simt bine, mă simt puternic. Exersez cascadoriile, numerele pe care trebuie să le fac. Am o parteneră dar nu este aici în acest moment. Exersez de unul singur. Lucrez la un circ. Locuiesc cu acest circ. Sunt foarte mândru de aspectul meu fizic, de faptul că sunt puternic și flexibil.

Dr. G: Ai o familie?

G: Nu.

Georgina începe să plângă.

G: Am căzut ... mă doare coapsa ... În timpul repetițiilor pentru un spectacol, nu am reușit să prind frânghia și am căzut. Am murit pe loc. Sunt întins pe podea. Stau întins pe o parte cu fața în jos. S-au adunat oameni în jurul meu, nimeni nu vrea să mă atingă, dar știu deja că am murit. Simt că nu am ... (Georgina plânge) ... nu am mai ajuns la acel spectacol. Nu vreau să-mi

părăsesc corpul. Am muncit atât de mult să obțin o formă fizică bună și să dobândesc aceste abilitățile acrobatice, iar acum e totul în zadar! Sunt foarte trist că am murit ... Și mă simt blocat ... Văd cum îmi iau cadavrul... Sunt încă acolo, dar corpul meu nu mai este. Pot să văd oamenii cum își continuă activitățile, iar eu stau lângă ei și văd spectacole încă sunt în circ acum ... e gol, nimeni nu mă poate vedea și nu pot face parte din spectacol. Uauu! Am urcat pe o scară care este foarte înaltă, cea de pe care am căzut, și am sărit, dar nu cad în jos. În schimb mă înalț în sus, ca o pasăre, deasupra circului. Mă simt foarte ușor. E ca o călătorie lungă, un drum foarte lung spre înălțimi. Și acum știu că sunt și alți acrobați care au murit acolo și care mă așteaptă. Mă simt bine. Tocmai am ajuns. Mă simt de parcă m-au luat de mâini și m-au purtat până aici. Îmi revăd întreaga viață. Am fost un copil orfan și m-am alăturat circului la o vârstă fragedă. Am fost o persoană foarte mândră și mereu m-am considerat mai bun decât oricine altcineva. Acela a fost momentul în care am căzut. Mi se spune că asta nu era OK. Nu trebuia să fiu atât de îngâmfat și să mă cred mai bun decât alți prieteni de la circ, și că de aceea am căzut.

Dr. G: Ce conexiune ai spune că există între viața ca acrobat și viața ta actuală sau observi tipare care se repetă?

G: Da. De ani de zile am simțit că am o problemă cu terminarea lucrurilor pe care încep să le fac, am sentimentul că nu voi reuși să duc acea sarcină la bun sfârșit. Mi-e frică că nu voi putea să realizez ceea ce îmi propun. Lecțiile pe care trebuie să le învăț de aici se referă la faptul că nu trebuie să fiu o persoană îngâmfată, ci să-i accept pe ceilalți, să nu fiu invidioasă sau geloasă pe alții pentru că este loc pentru toată lumea pe acest pământ și toți avem posibilitatea să ne folosim abilitățile.

După ce am ghidat-o pe Georgina mai adânc în Lumină:

G: Simt că încăperea în care mă aflu este imensă. Sunt singură. Simt că mă târăsc pe un perete alb spre tavan. Nu găsesc podeaua sau ieșirea. Sunt într-o cameră cu lumină albă. Sunt întinsă pe tavan. Încă sunt îmbrăcată cu hainele de acrobat și am o nuanță mai deschisă. Pur și simplu stau și aștept. Am un sentiment de pace în această lumină. Aștept pe cineva.

Dr. G: Mergi într-o viață anterioară în care ai trăit sentimente plăcute, minunate.

G: Sunt desculță dar port o rochie. Am în jur de 17 ani și sunt îmbrăcată într-o rochie roz, lungă, în stil victorian și am părul blond, lung și buclat. Sunt pe un câmp. Mă simt foarte fericită. Mă joc cu un băiat de vârstă apropiată. Ne placem unul pe celălalt, dar nu ar trebui să ne petrecem timp împreună. Ne simțim bine unul în compania celuilalt. El aleargă după mine. Imaginea acrobatului este acolo, se uită la noi cum ne jucăm, și asta mă face să am emoții mixte, confuze, pentru că într-un fel încă mai simt tristețea acelei vieți ca acrobat la circ.

Poate că Gina a adus cu ea în viața fericită pe care a revăzut-o versiunea ei ca acrobat pentru ca și el să experimenteze acele sentimente. (Acestea sunt vieți simultane ale sufletului Ginei, și nu vieți anterioare.)

G: Eram fata fericită și apoi, când am văzut imaginea acrobatului, am ieșit din corpul fetei și acum observ lucrurile din perspectiva lui și i-am spus: „Vezi cât de frumos este?” Deci, suntem eu, acrobatul și fata. Eu sunt trei persoane în același timp!

Dr. G: Conectează-te cu sentimentele minunate pe care versiunea ta ca acea fată tânără le simte. Dublează intensitatea acestor sentimente minunate! Dublează-le din nou! ... Și când vei număra de la 1 la 5 te vei întoarce la starea de minte conștientă.

După trezirea Ginei din hipnoză:

Mia (personajul principal al cărții „Acasă la arborele vieții”, care a participat și ea la programul de certificare în hipnoterapie și a fost prezentă la regresia Ginei realizată de Dr. Elena Gabor) a

menționat că a observat faptul că mâinile și picioarele Ginei s-au mișcat brusc de mai multe ori în timpul sesiunii ca și cum avea spasme.

G: Toate oasele îmi trosnesc. A fost foarte greu. Am simțit că era un tip puternic, chipeș și dintr-o dată trupul lui a dispărut. A lăsat lucrurile neterminate. A ajuns în acea situație pentru că a fost prea mândru, prea plin de sine; gândea în felul următor: „Sunt puternic, sunt mai bun decât alții”. Ceea ce a fost foarte interesant, înainte de a-mi spune să merg să accesez văd o viață anterioară, am avut deja o imagine ca un flashback în care eram deasupra mea, executând o mișcare acrobatică. Cred că el a fost aici, a apărut aici și apoi, eu am devenit acea imagine. A fost foarte interesant că l-am văzut înainte ca tu să mă trimiți acolo.

G: Cred că am plâns. În cele din urmă, când m-am decis să plec, m-am simțit foarte bine. Eram sus pe scară și apoi ceilalți acrobați au executat un număr în care toți sar. Am sărit și eu și mă așteptam să cad. (Articulațiile mele trosnesc toate acum.) Însă nu a fost așa și în acel moment am avut un sentiment cu adevărat uimitor. În loc să cad, mă ridicam în sus. Eu mă așteptam să cad. Când am făcut saltul, am simțit mișcarea în corp, dar apoi m-am ridicat în sus.

G: N-am putut merge dincolo de camera albă. Mă tot urcam într-o parte și în alta, mă urcam pe ceva. Simțeam că aștept pe cineva și mă gândesc că poate o așteptam pe partenera mea de acrobații.

G: Partea mea preferată a fost săritura!

Dr. Gabor - Notă: Nu am fost surprinsă să aflu că Gina a fost acrobat într-o viață anterioară, pentru că are o formă athletică foarte bună, iar felul în care obișnuia să se destindă și să se relaxeze în timpul pauzelor cursului de certificare în hipnoterapie e exact ce ar face o gimnastă: stând în mâini cu picioarele în sus pe perete sau făcând podul din picioare chiar dacă era însărcinată.

Experiența de regresie a Ginei în timp ce era însărcinată la seminarului de regresie susținut de Dr. Elena Gabor în mai 2013, în cadrul Programului de Certificare în Hipnoterapie. În timpul acestei regresii, copilul ei nenăscut a comunicat cu ea și i-a arătat ultima lui viață înainte de reîncarnarea ca și copilul ei.

Gina descrie ceea ce a experimentat în timpul regresiei de grup la seminarul organizat de Dr. Elena Gabor în mai 2013.

G: Mi-a fost puțin greu să mă întorc într-o altă viață pentru că tot vedeam amintiri plăcute, momente fericite și speciale din această viață. Am tot încercat să merg mai adânc și să mă întorc și mai departe în timp și deodată am auzit sau am simțit o voce spunându-mi: „Nu vreau să vezi nici o viață tragică din trecut în momentul acesta pentru că ești însărcinată și de asta vom vedea doar momente fericite și frumoase.” Apoi mi-am cuprins copilul în brațe și deodată corpul meu s-a transformat în lumină. După ce am luat acea ființă micuță în brațele mele, s-a transformat și ea în lumină și apoi, undeva în această tranziție dominată de lumină, am început să asociez ceea ce îmi spuneai cu experiența mea. Deodată, sufletul copilului meu nenăscut a început să comunice cu mine, iar viața pe care am accesat-o era viața copilului meu înainte de această încarnare. Viața pe care am văzut-o sau pe care el mi-a arătat-o era viața unui bărbat care a trăit 45 de ani și a murit într-o excursie în natură. El a decis să pună capăt acelei vieți atunci pentru că știa că eram pregătită să am un alt copil și a vrut să fie cu mine din nou. După aceea, când ne-am întors la lumină, am văzut o ipostază în care aveam aceleași roluri ca acum, eu mama și el copilul meu. Acea viață a fost extraordinară și amândoi ne-am dorit să retrăim armonia pe care am avut-o în acea experiență... Într-un fel, pe tot parcursul inducției, eu practic îmi hipnotizam copilul prin

ceea ce tu îmi spuneai. Iar sufletul copilului, după cum am spus, a vorbit cu mine și, la un moment dat, mi-a spus: „Nu e nevoie să repeți, aud și eu ce spune.” Te putea auzi! A fost atât de uimitor! I-am spus, „Ajută-mă să-mi aduc aminte tot ceea ce-mi spui, astfel încât să putem împărtăși aceste momente, pentru că este ceva extraordinar!”

G: Când ne-am dus la lumină, ne-am întâlnit cu ghidul nostru spiritual. El ne-a spus că numele lui este Sam, dar putem să-i rostim numele și invers, adică Mas. A fost alături de noi pe tot parcursul experienței. Am fost la Arborele Vieții, apoi la Râul Vieții și la Sursă.

Dr. G: Vorbește-mi despre experiența ta acolo.

G: Râul Vieții e un râu cu sfere cristaline. Când am ajuns la Arborele Vieții, sufletul copilului meu a mers cu mine și am văzut acolo pe toți oamenii pe care trebuia să-i iertăm. Am văzut oameni pe care el i-a întâlnit în viața pe care a avut-o înainte de aceasta și pe care trebuia să-i ierte. Motivul pentru care mi-a arătat acea viață a fost lecția ce se desprinde din ea, aceea că el este un foarte mare iubitor al naturii, că îi plac plimbările prin natură și să vindece oamenii cu alimente/produse naturale, ca o practică holistică. Dar, în acest proces, nu a reușit să echilibreze lucrurile foarte bine, așa că nu s-a căsătorit niciodată și nu a avut copii. De aceea avea nevoie de un nou început. A dorit totuși să continue acea practică de vindecare, iar aceasta este motivul pentru care a vrut să se întoarcă la mine, ca eu să-l ajut. Mi-a amintit motivul pentru care am decis să fac acest curs de hipnoterapie acum, pentru că am atât de multe lucruri de făcut și, dacă nu veneam acum la acest curs, nu știu dacă aș mai fi avut ocazia să îl fac altă dată. Așa că trebuia să îl fac acum. Toate celelalte lucruri pot aștepta. Asta este prioritatea mea în acest moment. Chiar el mi-a spus: „De aceea era atât de important să faci acest curs de hipnoterapie acum, ca eu să fiu cu tine, pentru a-l putea experimenta împreună, deoarece acest lucru ne va ajuta pe amândoi în această viață, în viața pe care o vom trăi împreună.”

G: E cam dificil să inventezi așa ceva, iar eu chiar am văzut și am simțit lucrurile astea. Nu aveam nici un control asupra lucrurilor care copilul meu mi le transmitea. A fost într-adevăr uimitor! Pentru o clipă, mintea mea conștientă a rămas împietrită! Am fost foarte impresionată gândind ceva de genul "Este extraordinar cum avem această conversație acum!" Persoana care a făcut această regresie în trecut nu am fost eu, a fost copilul meu!

G: Va fi foarte interesant când va putea vorbi. Un alt lucru la care m-am gândit a fost acela că voi putea să iau măsurile potrivite pentru a mă asigura că va avea o viață cât mai armonioasă și fericită, iar această experiență este o modalitate foarte bună de a obține o perspectivă asupra a lucrurilor pe care trebuie să le fac. A fost pur și simplu extraordinar!

Dr. G: Cum ai perceput Arborele Vieții?

G: Stăteam pe ramurile Arborelui și ghidul nostru spiritual era acolo. Încă sunt emoționată. Acolo la Arborele Vieții mi-am văzut familia și pe oamenii pe care trebuia să-i iert și tot acolo am văzut și persoanele pe care copilul meu trebuie să le ierte din viața pe care a încheiat-o înainte de aceasta. A fost interesant pentru că erau tot felul de persoane străine pe care nu le cunoșteam. Apoi, ghidul spiritual ne-a anunțat că vom merge la Râu și când am ajuns acolo am descoperit că era un râu cu sfere cristaline, iar noi toți pluteam. Mi s-a părut foarte interesant. După aceea, când mi-ai spus să merg la Sursă, eram trei persoane: ghidul spiritual, eu și copilul meu. Când am intrat în Sursă, fiul meu s-a făcut mic și violet, a intrat în interiorul bulei mele de lumină albă, iar apoi l-am urmat pe Sam către Sursă. Am trecut ca printr-o cameră foarte lungă, infinită, dar fără pereți, unde se simțea o energie extraordinară și totul era incandescent. Mi-a amintit în oarecare măsură de Marele Canion, cu excepția culorilor. Era un spațiu nesfârșit. Ghidul spiritual ne-a dus într-un loc de unde puteam vedea tot ce se întâmplă. I-am mulțumit atunci pentru că ne-a arătat acele lucruri, iar el la rândul său ne-a spus: „Eu vă mulțumesc pentru

că v-ați întors, puteți veni ori de câte ori doriți, ne vom revedea curând”. Apoi ne-am întors cu toții aici. Așadar, atunci când mi-am pus mâinile pe burtă a fost momentul în care am realizat că pot comunica cu copilul meu în felul acesta.

Dr. G: Da, am observat că ai făcut asta.

Gina le-a atins în timpul regresiei pe cele două femei ce se aflau lângă ea - Alessandra și Carolina.

Alessandra a spus următoarele: În momentul în care m-ai atins, Gina, întregul meu câmp energetic s-a alungit, a devenit foarte lung. Parcă a ieșit prin mâinile mele, din întregul meu corp. Am avut o experiență în afara corpului. Și am simțit ceva pe burta mea, de parcă cineva mergea pe trupul meu. M-am speriat. Cred că era sufletul copilului tău. Pentru o clipă, am simțit asta foarte distinct, senzația era fizică.

Carolina: Și eu am simțit același lucru în zona pieptului. Am simțit în mod clar că cineva era acolo de îndată ce m-ai atins.

Gina: V-am atins pe amândouă, așa este. După scurt timp, m-am gândit că ar trebui să mă calmez, să mă relaxez pentru că nu voi vedea nimic dramatic. S-a întâmplat totul într-o clipită. În încercarea mea de mă detașa de toate acele gânduri, lucrurile s-au petrecut foarte repede, și apoi, boom, mesajul. De asemenea, când eram cu fața în sus, am simțit nevoia să mă întorc pe o parte pentru că am simțit un pic de presiune de la sarcină, și m-am gândit; „Nu cred că am să stau confortabil în poziția asta pentru mult timp.” Dar, de îndată ce s-a întâmplat, de îndată ce am început să comunic cu copilul, nu am mai simțit nimic, nu am mai avut nici un disconfort fizic.

Viata Ginei ca miner in California

Urmatoarea regresie a Ginei a avut loc in direct, in timpul interviului dr. Elena Gabor la statia de radio americana Coast to Coast AM in 29 mai 2016. Gina a fost ghidata in lumina de o alta fosta studenta, Carolina iar Dr. Elena Gabor a ghidat-o in direct sa acceseze sursele problemelor cu care ea se confrunta. Ea a accesat to viata de miner care a avut un accident in mina în care bolovanii s-au prăbușit peste el, accidentandu-l grav, provocandu-i durere puternice si de asemenea cicatrici pe fata. Numele ii era George Bill Watson anul era 1852 iar locatia precizata de Gina era Nevada California. La momentul respectiv avea in jur de 35 de ani, s-a vazut bandajat pe tot corpul, Gina simtind puternic durerea din corpul vieții trecute si plangand atata durere cat si de faptul ca datorita cicatricilor, nimeni nu il placea indeajuns ca sa se casatoareasca si sa-si cladeasca o familie. A murit datorita unei intoxicatii alimentare.

Sedinta a durat doar 30 de minute datorita faptului ca eram limitati de timp fiind in direct, iar in timpul regresiei ascultatorii au cautat pe internet pe siteurile datelor de recensamant. Unul dintre ascultatori a gasit pe datele de recensamant ale Californiei din 1856 pe minerul William (numele intreg aferent numelui Bill) Watson, care locuia intr-o casa in Cayoteville, Nevada County, California, in anul de recensamant 1856. La mina Scott's Flat Deer Creek din apropiere a avut loc un accident in August 24, 1859, dar nu au fost listate victimele. Informatiile sunt obtinute din Nevada County CAGenWeb. Iata ca desi timpul alocat regresiei a fost foarte redus, datele au fost suficiente pentru a documenta cazul de reincarnare. Lectia care s-a desprins din acea viata a fost in primul rand ca Gina sa nu mai fie critica in legatura cu aparenta ei fizica (chiar nu are motive să fie critica deoarece este o femeie foarte frumoasa.) si apoi explorarea acelei vieți i-a aratat Ginei motivul pentru care se simțea blocata in viata ei. S-a simtit blocata ca acel miner dupa ce a avut accidentul si a continuat sa se simta blocata si in viata aceasta desi nu avea nici un motiv sa se simta asa. A ales sa se detașeze de acele convingeri si sentimente legate de

experienta vietii anterioare si sa realizeze ca ele nu mai sunt de actualitate in aceasta viata. Iertarea si iubirea neconditionata de sine acceptarea sa si realizarea faptului ca este o fiinta infinita cu un potential nelimitat au ajutat-o sa se ridice deasupra limitarilor cauzate de convigerile vietii anterioare.

— — — — —∞ — — — — —

STUDIU DE CAZ # 26

Hipnoterapeut: dr. Elena Gabor

Clienta: Corina Popa (C.P), 46 de ani, medic stomatolog

Regresia 1

C.P: Ma vad intr-o rochie de epoca cu pantofi eleganti. Vad ca un pat de consultatie si pe cineva intins pe pat. Sunt ca un fel de medic si ma ocup de acea persoana intinsa pe pat. Parca e barbat. Cred ca am multa compasiune pentru persoana respectiva, simt multa blandete, nu stiu ce-mi spune, dar e foarte trista, are probleme mari. Ma aplec si il mangai pe brat sa-i alin suferinta. Cineva vine in graba si imi spune ca ne asteapta afara si sa ma grăbesc. Am o fata agitata. Persoana se ridica, ii vad spatele. Îl vad ca o umbra, ma saluta politicos si iese din incapere. Este liniste in momentul acesta si vad doar patrate colorate, ca niste tablouri, pe pereti. De altfel totul e viu colorat, la fel si hainele mele.

Ies din acel salon, vad multa lume si e rumoare, vorbesc intre ei, zambesc. Lumea ma apreciaza. E o caleasca in fata, ma indrept spre ea si oamenii intind mâna spre mine. Aud si urale, ca si cum sunt un om deosebit. E o lume foarte colorata, vad culori foarte vii, sunt condusa spre caleasca. Sunt in miscare, ajung undeva, vad albastru in zare, ca si cum ar fi marea sau cerul foarte senin. Cred ca e o plaja, o casa. E casa mea, pare goala. Nu e nimeni. Am 30 si ceva de ani. Aud copii, ma uit pe geam, dar nu sunt copiii mei. Sunt veseli, ma uit cu drag la ei, dar nu sunt ai mei. Culorile s-au schimbat, acum e totul alb-negru. Simt o melancolie. Parca sunt mult mai mohorata. Beau un ceai, e liniste. Parca nu am nici un sentiment. Cred ca am o pisica. Sunt in Franta, în 1870.

Următorul eveniment:

Sunt desculta, pe plaja. Am o rochie lejera, cu umbrela, ma uit la niste tineri cum se joaca. Se pare ca soarele vrea sa apuna. E liniste. Zambesc si ma uit la acei tineri, am sentimente de bine, de impacare. Sunt foarte linistita asa, plina de pace. Sunt singura, dar nu am o problema in privinta asta. Sunt impacata, am amintirea unei vietii frumoase cu multe impliniri. Simt melancolia copiilor pe care nu i-am avut. Nu am avut timp, am avut o viata asa ocupata pe plan profesional ca nu am avut timp de relatii. Poate ca am fost o fire independenta. Nu o simt ca pe un gol. Simt ca tot timpul a fost lume în jurul meu, că mai tot timpul am dat din sufletul meu la toti si imi dau seama de ce am pierdut, dar nu regret si accept viata asa. Simt cumva ca se apropie sfarsitul, dar cu mare pace, nici un resentiment. Am in jur de 70 si ceva de ani, ma vad cu parul alb. Observ ca se intuneca total.

Ultimele clipe ale acestei vieti:

Sunt pe pat, vad oameni in jur și cineva ma tine de mana. Toti cei din jur sunt tristi si ingrijorati, dar eu sunt cumva linistita. Am parca o greutate pe piept. Ii vad pe toti de undeva de sus, sunt intr-o fanta de lumina. Este lumina peste tot. Se uita cineva la mine, niste umbre, nu au forma, ca o sfera parca. Am forma, dar parca nu am. Sunt impacata. Ca si cum ar fi o palnie, eu sunt undeva jos si ca si cum cineva s-ar uita la mine de sus. Par familiari, parca ma privesc. Sunt binevenita. Alunec, merg in raul de lumina.

Analiza regresiei:

Nu am umplut golurile vietii suficient. Cred ca ar trebui sa fiu mai atenta cu oamenii din jurul meu, cu oamenii care tin la mine.

Similaritati cu viata actuală – faptul ca nici in viata actuala nu am copii, in rest sunt apreciata si acum si am profesie asemanatoare. Confortul din acea viata e la fel; am liniste si pace.

Lectii:

Trebuie sa iubesc mai mult oamenii din apropierea mea, sa le arat ca-i apreciez, sa ma inconjur de ei.

Dr. G: Ca lectie se mai poate observa a găsi un echilibru între viata personala care în acea viață părea să lipsescă și cea profesională, care în acea viata era dominantă.

Regresie 2

C.P: Sunt barbat, am un costum negru si merg la o intalnire. Sunt foarte grabit si traversez strada neatent, iar o caruta cu cai ma loveste. Toata lumea e in jurul meu, sunt ranit grav. Înca traiesc, dar nu stiu ce e cu mine. Oamenii se uita sperati si incearca sa ma faca sa-mi revin. Vad numai picioarele oamenilor, aud cum se agita. As vrea sa plec, sunt asa intre doua stari, sa ma ridic. Parca se ridica sufletul din mine, ca o lumina si apoi revine, se ridica iar acum plutesc si ma duc spre o lumina calda, rosiatica, placuta. Sunt ca un fuior de fum, vad ca un soare puternic, rosiatic. Vreau sa merg acolo, dar parca inca simt o neliniste daca sa ma intorc sau nu. E ca o spirala rosiatica inconjurata de o lumina aurie, se roteste si ma infasor si eu in lumina rosiatica, ca un fuior si alunec si ma rotesc. E o emotie puternica, nu stiu ce e, e o emotie placuta de regasire, de intoarcere.

Urmatorul eveniment:

C.P: Sunt desculta pe un camp, am haine zdrentaroase. Sunt o fetita. Sunt ca o naluca, parca nu am forma, sunt sperziata. Este vreme urata, ploua, e frig. Incep sa alerg pe camp, simt cum calc pe noroi si sar in toate directiile.

Vad o casa, o lumina slaba palpaind in departare si incep sa merg spre ea. E o casa saracacioasa, e aprinsa o lumanare si nu se vede nimeni in ea. Ma uit pe geam, incerc sa intru, se vad doar umbrele facute de lumanare. Nu e nimeni in casa. Cred ca traiesc in casa aceea, dar nu am pe nimeni. Am 13-14 ani. Parintii sunt placati sa munceasca, se ocupa cu agricultura.

Incerc sa caut ceva sa mananc si nu gasesc nimic. Incerc sa ies afara sa aduc ceva din gradina, dar ploaia nu se opreste. Sunt balti mari, ma uda, mi-e foarte frig, simt frigul pana in oase si tremur. Gasesc ceva de mancare si incerc sa mananc, dar nu imi place. Pe o parte mi se pare ca vad un rau care se umfla tot mai tare. Vine o apa mare, puternica care se apropie tot mai amenintator. Ma retrag cat pot spre casa si apa aia, ca o limba alba, cuprinde tot si ma ia cumva, pe sus. Nici nu stiu daca e apa.

Simt ca nu mai sunt singura, acolo, mi-e cald si bine, m-am linistit. Devin linistita, usoara si inundata de bucurie. Limba aceea alba m-a dus undeva si vad fețele parintilor, bucurandu-se sa ma vada. Nu mai sunt pe pamant, m-am inecat si ei sunt acolo, ma asteapta in cerul prietenos. Ne invartim in aceeași spirala de lumina alba, e pace si e liniste, ne ridicam in fuiorul acela. Vad un camp cu flori frumoase, stralucitoare si pare totul foarte vesel, foarte viu colorat. Cum eram ca niste fantome, inainte, acum totul e plin de culoare, suntem toti foarte fericiti.

Se vede o cascada de lumina, stam acolo toti, impreuna. E foarte frumos, e pace, e placut, e cald. Ca niste fluturi, ca un fluturat de aripa sunt niste prezente, niste ingeri, care ne urmaresc cum ne jucam pe campul acela si ne ofera, cumva, ceea ce nu am simtit in viata pe care am avut-o pe pamant: caldura si culoare multa, simt iubire multa, suntem protejati si iubiti.

Parca simt ca imi cresc aripi si sper sa zbor, pur si simplu, aripi de lumina, frumoase. Rad in hohote ca un copil. Sunt cu ingerii, dansam si radem toti. Simt ca, cumva, desi toti suntem desprinsi, suntem ca niste fii de lumina si avem prelungiri ale corpului. Avem libertatea de a face orice miscare, dar toate prelungirile sunt unite si duc la ceva intre noi, ca o tesatura fina de lumina care ne leaga pe toti.

Primesc cumva, informatiile, mi se transmit ca niste invataturi, ca niste povete; ceva despre bunatatea lumii, despre bucuria de a trai si impartasi celorlalti o mare imbratisare data tuturor, ca un val de speranta, de a imprastia lumina aceea frumoasa spre toti, ca si cum as invalui pamantul in acea panza de lumina care e foarte placuta si foarte iubitoare. Eu rad incontinuu ca un copil mic, cu bucuria aceea sincera, inocenta. Am senzatia ca il vad pe Isus si imi transmite ca o imbratisare. Lumina ma uneste cu el si imi trimite o iubire extraordinara, simt in fiecare celula (clienta incepe sa planga). E atat de patrunzatoare...plang... Asa fericire (o spune suspinand) si iubire nu am simtit niciodata...

Sunt tot acolo, foarte multumitoare, recunoscatoare pentru ce am primit. Știu ca pot sa merg mai departe, ma intorc cu spatele la cei care mi-au dat povetele (erau si doi ghizi spirituali). Știu ca trebuie sa ma intorc si sa aduc cu mine acele povete si invataturi pe care le-am primit.

Alunec pe râul de lumina si ma indrept undeva. Ma vad intr-o casă, sunt un bebelus in bratele unei mame. Ea e intr-un balansoar, ma tine si ma leagana. Femeia aceea se bucura foarte mult ca am aparut acolo si acum sunt mai mare si o imbratisez. Mama e tot in acelasi balansoar. O vad ca o femeie oarba, cred ca nu-i vad fata si cumva, as fi lumina ei, o fac sa vada prin mine. Ii aduc multa alinare, ea simte lucrul asta, ca ii arat toata dragostea pe care o pot arata, o iubire nefarsita. Eu sunt formata din lumina si parca luminez in intunericul din acea incapere.

Incep sa cresc vizibil acolo, stand in bratele ei. Acum sunt un copil mai mare. Totusi nu am tata, am numai mama pe care o ajut, sunt ca un baston care trebuie sa o ajute sa mearga. Sunt foarte fericita ca pot sa fac lucrul asta pentru ea. Cumva are chipul mamei din viata asta, parca se suprapun. Suntem foarte fericite impreuna, suntem ca o unitate, ca si cum am fi 2 in 1. Parca niciodata nu m-as desprinde de ea.

Timpul trece ciudat, eu ca si cum as creste, trec prin etapele vietii, iar ea ramane tot la fel. Vad ca suntem la o masa, stiu ca pentru ea nu mai este mult timp. Deja sunt adult si eu, suntem cumva ca un contrast, eu sunt o lumina, ea e ca o umbra. Cred ca am facut tot ce am putut sa ii luminez drumul. Ca si cum am fi doua fete diferite, de contrast, ale aceleiasi persoane. E sperziata si ii povestec, o incurajez despre unde va pleca. Ea se linisteste si nu mai este sperziata de moarte.

Se desprinde de mine, iar eu ma vad iar cu acele aripi, ca si cum as fi fost ingerul ei pazitor. Simt ca o duc in lumina, e linistita, e bine. Stiu ca acesta a fost scopul acelei vietii, sa-i luminez calea, sa-i fie mai usor, ca si cum am fi doua jumatați ale aceleiasi fiinte. Suntem undeva

acolo acasa si suntem impreuna (in realitatea ultima), Ramane acelasi fundal de acasa, in lumina multa. Altceva nu mi se mai arata. Vad cum jumatatea aceea, umbra, se desprinde, e absorbita complet in lumina si stiu ca mi-am indeplinit misiunea, sunt linistita.

Analiza regresiei

Dr. G: De ce crezi că ți-a fost aratata această experiență?

C.P: Sa stiu ca pur si simplu a trebuit sa fiu ghidul mamei aceleia care semana mult cu mama mea pe care nu am stiut sa o indrum pe ultimul drum. Aici am stiut sa-i arat iubirea divinitatii si bucuria de a pleca, ceea ce nu am stiut cand m-am despartit de mama mea, nu am stiut sa-i aduc acea liniste sufletească. A fost ca o poveste care nu parea din trecut, ci atemporală. Asa mi-am dobandit si eu linistea si acum am reusit sa o ghidez spre lumina, spre iubirea aceea imensa pe care am simtit-o si eu. Simt cumva ca parca ea ratacea, ca nu era o fiinta reala de pe pamant. Simt ca era mama mea care inca nu plecase, nu isi gasise calea, nu a stiut ce sa faca, in ce directie sa porneasca, ca era prinsa undeva intre timp si spatiu. Acum stiu ca e fericita. De aceea o simteam, tot timpul, ca o jumatate a mea, ca si cum eu eram lumină si ea intuneric, ca si cum impreuna formam un tot.

Dr. G: E posibil ca ea sa fi fost atasata cu tine, de campul tau energetic sau sa fi fost cu tine?

C.P: Posibil, ca asa am simtit-o, ca o umbra, ca parte din mine. Si ca bebelas tot o umbra a mea era si ea era aceeasi imagine, chiar daca cresteam, tot din bratele ei ma desprindeam, orice pas faceam, tot impreuna faceam. Nu era un intuneric neplacut, doar ca si cum era extrasa lumina, dar stiam ca e ea. Acum sunt in lumina, ca si cum as sta pe o ramura, dar din lumina si am sentimentul de multumire ca am rezolvat lucrul asta. Ca un ingeras cu aripi ma vad.

Dr. G: Viata de barbat, de ce crezi că ti-a fost prezentata?

C.P: Intotdeauna am avut o frica si cand conduc si cand sunt pasager, o frica de accident. Nu imi place in masina, am o stare de alerta, sunt foarte incordata, o frica viscerală. Probabil ca asta a fost din cauza acelei intamplari. Trebuie sa fiu mai atenta la instinctele mele, ca simteam ca ceva se va petrece, trebuia sa fiu atenta.

Expunerea in lumina

C.P: Sa stiu ca sunt iubita si ca trebuie sa arat mai departe iubirea adevarata si lumina, sa o impartasesc si altora si eu sa incerc sa cuprind totul cu lumina, sa aduc mângâiere si speranta oamenilor, sa fiu ca o calauza, ca o lumina pentru multi dintre ei. Sentimentul a fost coplesitor. Acum stiu ce inseamna sa simti iubirea adevarata, pur si simplu la nesfarsit. Pot sa spun ca am simtit infinitul.

Dr.G: Viata de fetita, de ce ti-a fost prezentata?

C.P: A fost ca sufletul meu cand eram copil, fragila si sperziata si mai mult mi s-a aratat ca sa nu fiu sperziata de nimic. Ca toti sunt langa mine (Isus si ghizii) si ma ajuta si imi dau iubirea lor, curajul lor. Eram ca o naluca, asa ma vedeam, infrigurata, senzatie pe care o mai simt cand sunt obosita sau agitata de evenimentele vietii. Atunci cand ma simt asa trebuie sa ma simt protejata pentru totdeauna, in pace cu mine insumi.

Dr. G: Cum te simti acum?

C.P: Tulburata, experienta a fost ravasitoare. Si acum imi dau lacrimile cand imi vine in minte (suspina). Sunt foarte recunoscatoare pentru revelatia aceasta. Cand eram copila, intr-o dimineata, cand m-am trezit, la capatul patului, o fiinta ma pazea si eu m-am speriat. Am inchis ochii si cand i-am deschis am vazut cum fiinta aceea ireala se evapora. Multa vreme m-am

intrebat daca sunt nebuna, am visat? Primeam multe mesaje in somn, ca si adolescenta. Nu as fi crezut ca pot sa traiesc asta, stiam ca am ceva, dar nu stiam ca ma pot deschide spre dimensiunea aceasta.

Studiu de caz # 27

Hipnoterapeut: dr. Oana Huciu, hipnoterapeut

Pacienta/clienta: femeie (E.)

Descriere caz dr. Oana Huciu, hipnoterapeut

Pacienta (E.) a dorit o sedinta de regresie pentru a afla care este scopul ei in aceasta viata. E. a decis sa renunte la serviciu pentru a avea grija de familie, simte acest lucru ca un complex pentru ca e judecata de altii ca nu munceste.

Primul eveniment accesat: port sandale si rochie, sunt femeie, tanara, am par lung, maro, am in jur de 20—30 de ani. Ma dor foarte tare genunchii, ma tine ceva, parca as avea picioarele legate. (*nota: durerea este resimtita fizic de catre E.*).

Sunt undeva afara, intr-un oras de munte, este zi, sunt si alti oameni, simt ca ma judeca, dar nu stiu pentru ce. E lume adunata. Parca se uita toti la mine. Sunt ca intr-o piata. Poate am facut ceva, dar nu stiu ce.

Ma dor genunchii, nu pot sa plec, ma simt rau. Am o problema cu genunchii, nu ma asculta, nu mi pot misca picioarele. (*Nu a mai percept nimic, motiv pentru care am condus-o la urmatorul eveniment al acelei vieti*).

Al doilea eveniment accesat: Pot sa-mi misc picioarele, sunt femeie, sunt imbracata cu haine inchise la culoare. Am un par lung ondulat, maro ;i pielea imi este alba. Am 40 de ani, sunt undeva afara, e o zi senina, nu stiu unde ma aflu, nu e nimeni langa mine, dar nu ma mai dor picioarele, iar asta ma face sa ma simt bine. Cred ca niste soldati mi-au legat picioarele, insa acum mi-au fost dezlegate. Fac ceaiuri pentru oameni, nu le vand.

Simt ca ma duc in gol, dar nu e o senzatie neplacuta. Corpul imi este foarte usor. Parca plutesc, parca as fi o pasare si m-as inalta. Ma duc din ce in ce mai repede, parca as vrea sa zbor. Capul e undeva sus de tot si corpul incearca sa vina. Ma doare gatul, ma inalt, e o senzatie de relaxare, placuta. Parca as fi o pană alb cu gri. Plutesc fara sa dau din maini sau picioare, sunt deasupra unor munti, paduri, plutesc. Nu percep pe nimeni in jurul meu. Capul vrea iara sa o ia inaintea corpului. Ma tot inalt. M-am relaxat, capul nu mai e inaintea corpului, plutesc pe cer, printre nori. (*Nu a mai percept nimic, motiv pentru care am condus-o la urmatorul eveniment al acelei vieti*).

Al treilea eveniment accesat: Sunt desculta, port haine groase, sunt afara, sunt femeie am in jur de 60 de ani, sunt in Anglia. Parul e incaruntit si e strans. Nu mai sunt alte persoane in jur. Par a fi in curtea unei case. Astept sa se intample ceva. Astept sa vina cineva, un barbat, iubitul meu. Nu a venit, am obosit sa astept.

Ma inalt din nou, plutesc si ma simt bine, sunt usoara ca o pana. Simt ca iarasi trage capul inainte. Ma simt usoara si relaxata. Ma duc in sus spre cer. Vreau sa ajung in locul in care corpul

sa-mi ajunga capul. Corpul meu e usor acum, a ajuns langa cap, ma simt bine, relaxata. *(Nu a mai percept nimic, motiv pentru care am condus-o la urmatorul eveniment al acelei vieti).*

Experimentarea mortii fizice: am pantofi negri, sunt garbovita, sunt afara, ma fac mai mica, ma adun. Ma dor picioarele, sunt singura.

Incerc sa ies din corp, picioarele mi se zbat. Sunt linistita, ma uit de sus, imi vad corpul de sus. Eu nu am nicio forma, ma deplasez, plec de deasupra corpului fizic. Inca ma uit in jos spre corpul fizic. Simt o caldura, ma invalui. În dreptul mainilor, imi iau foc mainile, caldura e foarte puternica, mi-e cald. Sunt singura.

Interpretarea regresiei si lectiile extrase: Ajutam oamenii cu acele ceaiuri, iar acum nu mai am incredere in ceaiuri *(E. nu bea ceai niciodata)*. In viata actuala, ma simt singura de multe ori, asteptand pe altii sa ma faca sa ma simt bine. Nu stiu sa ma simt bine eu cu mine. Poate atunci eram legata de picioare pentru ca oamenii nu intelegeau ca eu ii ajut cu ceaiurile alea. Poate de asta eu nu beau deloc ceai, nu-mi place.

Lectie: sa incerc sa nu mai astept, sa nu mai fiu legata de ideea de altcineva, ca altcineva sa faca pentru mine ceva. Sa nu astept fericirea din alta parte. Cand ma inaltam spre cer, ma inaltam de una singura si ma simteam bine, pot sa fac singura ce-mi propun, fara sa astept ajutor. Am curaj. Nu cred ca mai pot extrage alte lectii.

Analiza regresiei si a experientelor de detasare din corp

Dr. E. Gabor: Faptul ca in timpul extensiilor sufletului din corp exista un imbalans/ disarmonie intre cap si corp denota existenta unui conflict intre nivelurile de constiinta (intre constient si subconstient) si a unor blocaje de vibratie mai joasa in corp. Prin a ii ierta pe cei care au blamat-o in acea viata, prin a intelege ca a fost pentru ea o oportunitate de a practica iubirea neconditionata, prin a extrage lectiile si a intelege oportunitatile care i-au fost oferite in acea viata, ea poate sa se vindecere si sa se ridice deasupra limitarilor acelei vieti. Cand clientei ii va placea ceaiul in aceasta viata si il va bea fara nici un sentiment negativ va fi dovada ca acea viata paralela de trecut nu o mai influenteaza in mod negativ in aceasta viata.

— — — — —∞ — — — — —

Studiu de caz # 28

Hipnoterapeut: dr. Corina Popa

Clientă: dr. Oana Huciu, hipnoterapeut

Descriere de caz: dr. Corina Popa

La inceput, dupa inductie, clienta ramane in lumina. Simte un flux de lumina care îi curge prin corp. Spune ca e nevoie sa-si curete corpul, ca lumina lucreaza pentru ea si simte cum îi curge prin corp.

1. In primul episod accesat se vede cu pantofi, o rochie lunga, de epoca, par ondulat prins, roscat. O fata foarte tanara cu pielea alba si foarte delicata. E intr-o gradina cu multa verdeata. E zi, e vara, e soare. Sunt foarte multi oameni. Crede ca e un fel de petrecere, undeva la un castel (Versailles-ii vine in minte). Spune ca e gazda si socializeaza cu toata lumea. E galagie, e o petrecere. Toata lumea se simte bine. Crede ca are un tata. Are 18 ani.
Nu mai vede nimic.
2. Se vede cu pantofiori eleganti, de matase, o rochie lunga cu multe volane. Parul e inchis la culoare, prins la ceafa. Crede ca e afara, e zi si e singura. Sta si se simte singura. Are 40 ani. Nu a fost casatorita, nu mai are pe nimeni. Cumva isi aminteste de petrecere si acum locul e atat de gol. Este bogata si singura. Casa ei e un castel imens si are o gradina foarte mare, cu multa verdeata. Are multi servitori. I-a venit gandul ca sta degeaba si nu face nimic. Cumva e impacata cu situatia, nu-si doreste pe nimeni, in viata ei. Ar prefera sa renunte la viata aceea sociala, se simte mai bine singura. Crede ca s-a intamplat ceva, ii vine sa planga. Simte ca are o responsabilitate fata de comunitate, de asta a ales sa ramana singura. Se pare ca toti sunt supusii ei si I se adreseaza cu majestate. Este anul 1700.
Incearca sa se asigure ca le este bine, supusilor ei. In gradina incearca sa se detaseze de toate problemele. Crede ca oamenii o iubesc, simte asta, doar in viata personala este singura.
Nu mai vede nimic.
3. Percepe niste haine zdrentuite si este descult, la malul marii. E un copil murdar, baiat. Acolo traieste. Are o familie, mama, tata. E singur la parinti. Sunt cam primitivi. Are 6 ani. E frumos, traим pe o insula, e soare, e cald. Unii fac focul, altii vaneaza. Incerca sa pescuiesc cu o sulita. Insula e tropicala. Sunt fericiti cu totii, ca o familie mare. Nu sunt foarte multi.
Ne pregatim sa mancam. Mancam toti, impreuna, tot satul. Mancam ceva vanat si peste. Toti sunt imbracati zdrentaros, haine din piei de animale, ca un sarafan legat in talie, taiat in colturi, maro. Toti suntem la fel. Avem par mare si incalzit, maro. E stufos si foarte incalzit. Nu stim sa navigam, nu avem barci. Doar vanam si pescuim. Ma simt foarte bine, sunt fericit. E frumos ca fiecare face ce vrea. Nu cunoastem foarte mult, dar asta nu ne impiedica sa fim fericiti. Suntem putini, vreo 20, doar. Am senzatia ca nu stim sa vorbim. Scoatem doar niste sunete, nu articulam cuvinte.
Sulita mea e un bat cu o piatra ascutita la capat. Stim sa facem foc. Nu stiu cum, cei mai batrani stiu. Barbatii din sat conduc, nu avem lideri, ne intelegem bine. Nu avem zei sau vreo credinta. Singurul ritual e dansul in jurul focului. Semnifica bucurie si recunostinta pentru ca ne intelegem bine si avem ca manca. Nu avem animale domestice, nu cultivam nimic.
4. Ultimul eveniment:
Sunt descult, am barba si aceleasi zdrente. Sunt intins pe pamant. Asa murim noi, foarte tineri. Nu am mai mult de 40 ani. E moarte naturala pentru noi. Nu traим foarte mult. Toti sunt in jurul meu. Nu cred ca am copiii mei. Cred ca asteapta sa mor. Nu am dureri.
Vad de undeva de la distanta, cred ca vor sa-I puna pe pluta si sa-I dea drumul. Cred ca asta e ritualul. Sunt impacat. A fost o viata frumoasa.
Sunt ca o luminita care se indeparteaza, merg cu viteza spre cer. Ma indrept cu viteza foarte mare, chiar ametitoare, spre lumina.

Analiza regresiei:

1. Mi-a venit in minte ca, atunci cand n-am curaj imi este greu. Imi place sa nu am responsabilitati, sa nu am nici o grija. Fug de responsabilitati si in viata actuala.
Dar, pana la urma pot sa fac fata, sa renunt la ceva, la viata personala a fost alegerea mea. Trebuie sa depun mai mult effort, sa nu mai stau in zona de confort. Sa am mai mult curaj. Sa

merg pe drumul pe care l-am ales, sa am curaj, sa muncesc mai mult. Viata nu inseamna sa ti se ofere totul pe tava, fara efort. Mi-am asumat si am fost un om responsabil.

Intreaba ghizii: care ar fi drumul meu

Raspuns: sa-ti urmezi instinctul

2. Stiam sa ma bucur din orice. Da, stiu si acum. Chiar cred ca partea materiala nu-ti aduce fericirea, ci felul cum te simti cu ceilalti. Am trait foarte simplu, acolo.

Sa traiesc clipa. Sa ma bucur de ce am si ce sunt. A fost foarte frumoasa acea viata, pentru ca nu existau decat sentimente pozitive, cat e de frumos sa ai numai ganduri pozitive. Cu cat e mai multa cunoastere intervin coflicte, cu cat esti mai simplu, mai modest e mai bine. Cunoasterea nu e totul, are si partea mai putin frumoasa, duce la invidie. Cred ca odata ce umanitatea a avansat au aparut si sentimente mai putin frumoase.

Sa nu uitam de unde am venit cu totii, ca toti provenim din aceeasi Sursa si suntem egali. Sa perpetuam mai mult, iubirea neconditionata.

— — — — —∞ — — — — —

Cazul # 29

Hipnoterapeut: Dr. Oana Huciu

Client: tânăr (A.B.) de 15 ani, la prima sedinta de regresie pentru dezvoltare personala.

Dupa ce a fost ghidat in hipnoza la sursele problemelor care il pot ajuta la dezvoltarea sa, a descris urmatoarele:

Prima viata accesata: Port pantofi eleganti, negri, o camasa alba, pantaloni maro si curea maro. Sunt adult, 24 de ani, barbat, ma cheama Alexandru. Sunt in 1823, in Polonia. Am familie, o fetita mare, un baietel si o nevasta frumoasa.

Conduc tara, e noapte, sunt afara, in fata unei adunari, vorbim despre conducerea tarii, oamenii sunt nemultumiti, ei cred ca sunt un conducator egoist si nu le ofer destul. Am incercat sa le ofer mai multa mancare, dar sufera ca nu au destul pamant ca sa lucreze.

Sunt emotionat, incerc sa-i multumesc, nu vreau sa fiu un om rau. Am intrat in palat, s-a terminat intalnirea. Sunt dezamagit de mine pentru ca oamenii nu sunt multumiti. Am incercat, dar isi doreau prea mult.

Sotia mea se numeste Maria, nu pot sa-i spun ca o iubesc. Ma simt speriat de faptul ca nu m-ar crede. Nu i-am spus niciodata. Mi-e frica ca nu m-ar iubi. Am adormit.

L-am condus la urmatorul eveniment important al acelei vieti si a accesat urmatoarele:

A doua viata accesata: sunt pe o scena, la teatru, sunt in costum de militar, am 16 ani, oamenii ma aplauda, sunt mandru. Sunt in 1776 in America, sustin o sceneta legata de Declaratia de Independenta. Ma cheama Johny, am familie: mama si tata sunt in sala, plang de fericire. Am iesit de pe scena, toata lumea ma aplauda, am jucat frumos. Ma schimb, acum port haine de satean obisnuit. Mergem acasa, servim masa, friptura de porc, a facut mama special ca sa ma felicite, ma duc in camera, iau o carte care-mi vine in mana, nu ma opresc din citit, este un volum din Shakespeare. Vad o lumina care trece pe strada, ies din casa sa vad ce e, ma apropiu de ea, e cineva care ma cauta, are un felinar.

E cineva important, maret, e un barbat cu parul lung, vrea sa ma ia cu el intr-o calatorie, ma sperie, fug in casa, ma bag in pat si ma culc.

Ma simt implinit.

L-am condus la urmatorul eveniment important al acelei vietii si a accesat urmatoarele:

A treia viata accesata: sunt descult, port haine rupte, foarte rupte, gri si murdare. Sunt adult, am 58 de ani, sunt barbat. Sunt in 1923, in Romania. Nu stiu care este numele meu, imi amintesc ca mama imi spunea Danut.

Este seara, e tarziu, nu mai e nimeni cu mine, imi caut un loc cald unde sa pot dormi. Inainte mananc tot ce am primit din cersit. Stiu ca am familie, o nevasta la fel de batrana, 3 copii la fel de saraci si nevoiasi. Mama a fost saraca de cand m-a nascut, tatal meu a murit imediat cum m-am nascut. Am ajuns batran si sarac, nu mai pot fi acceptat. Sunt trist, foarte trist.

Fac un foc si ma gandesc la familia mea care se afla intr-un loc necunoscut de mine si incerc sa-mi imaginez ca viata copiilor mei va fi mai buna. Sunt singur, nu m-au abandonat, sunt si ei pe strada ca si mine, incerca sa traiasca. Mi-e dor de ei. Adorm langa foc.

L-am condus la evenimentul din apropierea mortii fizice al acelei vietii si a accesat urmatoarele:

A patra viata accesata: port incaltaminte, sandale, port un halat cu flori, lung si un lantisor pe care scrie incredere. Am 17 ani, sunt fata, ma cheama Tashida (*nota: este scris fonetic*). Sunt in 1982, in Republica Chineza. Sunt intr-o gradina cu ciresi proaspat in floriti si ma relaxez, ma uit la florile lor. Sunt sanatoasa.

Am familie: mama, tata si un frate Zanc, il iubesc mult, ca pe sora mea din viata actuala. Stau pe spate, am un caiet mai vechi si un creion, incerc sa redau frumusetea copacilor proaspat in floriti. Ma simt vesela si iubita.

Merg spre casa, ma intalnesc cu iubitul meu, il iau in brate, il sarut, il iubesc foarte mult.

Ajung acasa, fratele ma ia in brate, mama ma asteapta cu mancare, servim toti masa impreuna si suntem fericiti.

Incerc sa adorm si visez pomii pe care i-am desenat azi. Imi apare un om in vis, cu un felinar in mana, ma apropiu de el, ii stralucesc mainile si pielea, ma ia de mana, vrea sa ma ia intr-o calatorie cu el. Eu ii multumesc, il refuz, iar apoi ma trezesc.

A doua zi merg la scoala unde se intampla ceva rau. Oamenii rai vin peste noi cu pustile, printre ei e si tatal meu. Distrug scoala, incerc sa scap, dar ma prind, ma duc in fata tatalui si sunt ucisa. Ei cred ca noi vom distruge tara.

Unde te afli acum in relatie cu corpul tau?

Sunt departe, ma apropiu de un corp de bebelus, nu e corpul meu, dar sunt relaxata, zambesc mult. Sunt micut, cu pielea mai inchisa la culoare, am mai putine trasaturi chinezești, sunt vesel. Ma aflu intr-o casa mare, am 1 an si 6 luni, sunt in 2002, intr-o tara foarte indepartata, Romania. Ma cheama Andrei, am o sora si doi parinti foarte frumosi. Sunt vesel si multumit. (*nota: este in viata actuala si intr-adevar are pielea mai inchisa la culoare*).

L-am condus in lumina si l-am rugat sa-si cheme ghizii spirituali pentru a analiza vietile accesate:

Sunt in mijlocul unui astru solar, vad multi oameni transparenti incercand sa treaca prin sufletul meu. Cand trece cate unul, devin mai fericit si ma simt foarte bine.

Percep cinci ghizi, arata ca niste oameni fara picioare, sunt transparenti, fiecare are in loc de inima un bulgare de lumina, fiecare are o lumina diferita si cu cat se apropie mai tare de mine cu atat creste increderea, fericirea, frumusetea, modestia si inteligenta.

Numele ghizilor : Alex, John, Maria, Vlad si o fata care semnifica frumusetea, Andrada.

Ghizii il ajuta sa inteleaga de ce a accesat fiecare viata si ce lectii poate invata din ele:

Prima viata accesata: Este o lectie pentru viata urmatoare. Imi placea sa ajut oamenii si cand incercam, de multe ori se intampla sa esuez. Trebuie sa fiu mai atent daca aleg sa fiu conducator, trebuie sa am grija de oamenii din jurul meu, nu toti ma iubesc daca le ofer mancare. Ghizilor nu le place cum m-am descurcat, spun ca a fost o viata care mi-a dat o lectie, iar visul pe care l-am avut a fost sa-mi ofere incredere in sine si sa-mi arate ce inseamna sa-i poti bucura pe unii oameni.

Persoana care a aparut in visele mele era Alex, ghidul bucuriei, incercand sa ma duca sa-mi arate cum pot sa fiu bucuros chiar daca mi se intampla lucruri rele.

Intrebari adresate ghizilor:

1. E bine sa ai secrete sau e ceva rau?

Raspuns: Mi-au spus ca orice om are secrete, dar doar cei care sunt destepti stiu sa le pastreze secrete.

2. Este telul pe care mi l-am ales, telul adevarat in viata? *(nota: A.B. doreste sa devina actor)*

Raspuns: Toti mi-au spus cu incredere ca am facut alegerea buna.

A doua viata accesata: Am devenit actor, am avut incredere in mine si am invatat ca nu trebuie sa-mi fie frica de unele lucruri ce par infricosatoare.

Intrebari adresate ghizilor:

1. Am intrebat ghizii ce legatura are viata accesata cu viata mea actuala?

Raspuns: Este viata pe care o traiesc si in momentul de fata, doar sub un alt nume, alta tara, alta perioada, alt corp.

A treia viata accesata: Mi-a aratat ca trebuie sa pretuiesc orice lucru. Lectia este ca familia este totul si ca orice lucru cat de mic este important.

A patra viata accesata: Mi-a aratat ca exista iubire neconditionata si pentru persoane din afara familiei si ca aceasta iubire exista pana si in fata mortii.

Ce sfaturi au ghizii pentru tine: Sa traiesc in fericire, sa fiu optimist si sa traiesc momentul, dar sa muncesc din greu pentru ce mi-am propus si sa nu renunt niciodata la ce mi-am propus.